

[Niels Westerby.]

gifterne ved doktordisputatser. Det fremgik jo ikke helt, hverken af det skriftlige materiale, vi har fået i lovforslaget og bemærkningerne til det, eller af talen, hvordan ordningen bliver, men jeg forstod nu, at finansministeren har givet et tilsagn på regeringens vegne om, at de tilskud, der skal gives til dem, der har udgifter i forbindelse med at få trykt doktordisputatser osv., i hvert fald ikke bliver mindre, men snarere bliver højere end den fordel, man har haft igennem den tidligere gældende fradragsret på det punkt.

Jeg takker også for finansministerens tilsagn om, at man vil tilstille os materiale om overvejelserne i finansministeriet med hensyn til at give en fradragsret for de rater, der er betalt i kalenderåret 1967, sådan at vi kan vurdere dette materiale og se, om det efter vort skøn vil være en bedre løsning end det, regeringen har foreslået, eller om regeringens forslag kan opretholdes. Jeg tror, at det er en ting, vi må arbejde meget nøje med, for jeg tror, det vil føles psykologisk stærkt i befolkningen som en diskrimination eller forskelsbehandling, at de, der har forudbetalt fuldt ud, bliver stillet bedre end andre. Derfor kan vi vist ikke gøre os nok umage for at prøve på at få løst det spørgsmål så hurtigt som muligt.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg tror ikke, vi kan blive uenige om selve den grundlæggende indstilling til problemet forudbetaling af skat. Det er også min indstilling, som jeg nu gentagne gange har nævnt det, at man burde have fundet en bedre ordening end den, vi faktisk har fundet; vi må så se på i udvalget, om der skulle være muligheder derfor, og jeg imødeser altså med interesse det forslag, der kommer fra de radikale. Vi har jo — jeg tror næsten, jeg kan sige det — på forhånd været de problemer igennem, som hr. Niels Helveg Petersen her kom ind på, og som vel ligger i det radikale forslag. Men vi er villige til en gang til at se på, om vi kan finde en bedre løsning.

Må jeg sige om dette spørgsmål om pressen: ja, vi har det vel alle sammen sådan, at der er visse ting, vi godt kunne tænke os at pressen ikke blev informeret om før på et andet tidspunkt end det, som pressen selv mener er det rigtige. Det er muligt, det

har taget overhånd med det; jeg skal ikke blande mig videre ind i det, sådan er det nu engang. Pressen bliver informeret før statsrådet, men det kan der vel ikke være noget forkert i, for så vidt som det, man informerer den om, jo kun er det, som regeringen — eller det kan være økonomiudvalget, eller det kan være skatteudvalget, en af disse instanser — er nået frem til, og det kan jeg ikke se at der er noget forkert i i forhold til forfatningen, hvis man vil ind på det.

Men som sagt, jeg tror ikke, at vi kommer væk fra det, og i det store og hele er vi jo også — dette være sagt til pressen — glade for den interesse, pressen viser vores ting.

Jeg vil gerne takke hr. Niels Westerby for det forslag, han vil give os; det skal vi studere med interesse, altså forslaget vedrørende kommunerne.

Ja, hr. Ninn-Hansen lægger jo op til den store debat om momsens og skatterne osv., og det tror jeg ikke tidspunktet rigtig er inde til. Det hjælper ikke, hr. Ninn-Hansen, at henvise til den tabel; vi har nemlig her i folketinget haft en debat — det var mellem hr. Poul Møller og mig — om den samme tabel eller det samme udkast til skatteskala, hvor hr. Poul Møller ville have, at jeg skulle garantere for, at det så blev den skala med de 90 pct., der blev den, vi skulle udskrive efter i 1968, og hvor jeg helt klart sagde til hr. Poul Møller, som forhåbentlig kan huske det, at hvis hr. Poul Møller ville garantere mig, at statsudgifterne i 1968 ikke var højere end i 1967-68, så kunne jeg også godt række hånden frem og sige: det er i orden. Men det kunne hr. Poul Møller ikke garantere mig. (*Poul Møller*: Jo, jeg sagde, hvis vi fik en ny regering!). Hvis vi fik en ny regering — ja, så er vi jo tilbage til det helt centrale. Uanset hvilken regering der sad i dette øjeblik, så ville man jo stort set være bundet til de statsudgifter, der er. Det er jo sandheden. Hr. Poul Møller har jo selv for nylig som medlem af — ja, jeg ved ikke, hvad det hedder — statsrevisorernes høje råd eller kredsen af statsrevisorer været med til at fortælle os andre, at det er forholdsvist lidt, der ligger i de nye love, der kommer i en folketingssamling. Nej, det, der betyder noget, det er det, der ligger i de love, der er vedtaget i alle de andre folketingssamlinger før den tid — men i øvrigt også i de nye.